

## Arrest

nr. 79 817 van 20 april 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat A. MATTHIJS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 13 november 2009, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 30 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 31 januari 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en sich van origine en religie te zijn. U bent geboren in 1353 (Afghaanse kalender, ca 1974) in de hoofdstad Kabul, waar u steeds dichtbij Cinema Aryub woonde. U studeerde drie jaar en hield vervolgens een textielwinkel open. In 1378 (ca 1999) huwde u C. H. K. (o.v. 6.526.965). Samen kregen jullie twee dochters. Op een dag liet u zich*

de beledigingen van enkele moslims niet welgevallend en verwondde u een van hen. Daarop raakten u en uw familie verwickeld in een conflict met deze onbekende mannen. Nadat uw vrouw en uw vader door hen werden aangevallen en omwille van de algemene moeilijke levensomstandigheden voor de hindoes en sikhs in Afghanistan besloot u Afghanistan te verlaten. Op 15 aqrab 1388 (6 november 2009) verliet u met uw gezin Kabul om op 13 november 2009 in België aan te komen. U verklaarde zich dezelfde dag vluchteling.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw echtgenote twee taskara's, een militair boekje, een huwelijksakte, een krantenartikel, een geboorteakte, een medisch attest, een schoolrapport en een attest van een gevolgde opleiding neer.

## **B. Motivering**

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Zo blijkt jullie kennis van de hindoe- en sikhgemeenschap in Kabul onvoldoende om geloof te hechten aan uw bewering dat jullie de jaren voor jullie vertrek uit Afghanistan van deze gemeenschap deel hebben uitgemaakt. U hangt immers over cruciale aspecten van de leefwereld van uw gemeenschap een geheel verkeerd beeld op. Zo beweert u dat alle crematies van overledenen uit uw gemeenschap in de stad Kabul konden plaats vinden, m.n. in de site van Qalacha of in de dharamsal. U kan zich maar één voorval herinneren waarbij een overledene voor verassing buiten de stad Kabul moest worden gebracht. Overledenen konden dan ook onder het regime van Moedjaheddin en Taliban in de stad Kabul gecremeerd worden, zo zegt u (CGVS 29/11/2010 p.6; CGVS 22/8/2011 p.3). U bent er blijkbaar niet van op de hoogte dat er voor de gestorvenen van uw geloofsgemeenschap onder Moedjaheddin en Taliban op systematische wijze en ook geregeld na de val van Taliban naar een crematieplaats buiten de stad Kabul moest worden gezocht. Nochtans moet deze problematiek als een van de meest nijpende problemen van de Kabulse Hindoes en Sikh gemeenschap worden beschouwd, zodat er van haar leden een grondige kennis van materie worden verwacht.

Voorst kunnen ook uw verklaringen over mogelijkheid voor de Hindoes en Sikhs om naar school te gaan in Kabul niet overtuigen. Waar u een beeld schetst van een nauwelijks werkende school in de dharamsal van Karte Parwan, die meer dicht dan open was met amper studenten, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat deze school wel degelijk geopend was met een, gezien de grootte van de gemeenschap, redelijk leerlingenbestand (CGVS 22/8/2011 p.6). Uw stelling dat er in deze school enkel Punjabi wordt gegeven strookt evenmin met de werkelijkheid (CGVS 22/8/2011 p.5,6). Twee leraren aangesteld door het ministerie van onderwijs komen de kinderen in het Dari onderwijzen. Ook uw verklaring dat de dharamsal van Karte Parwan een anderhalf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan onteigend werd strookt niet met de werkelijkheid. Bronnen van 2010 maken er immers gewag van dat de bewuste onteigening destijds nog steeds hangende was (CGVS 22/8/2011 p.4).

Verder moet de kennis van uw vrouw van de prominenten van uw gemeenschap beperkt worden genoemd. Zo herkent ze Autar Singh, de voor uw gemeenschap zetelende senator, niet op foto (CGVS Harmeet Kaur 29/11/2010 p.4). Wie Ravinder Singh, een andere prominent van de tempel van Karte Parwan, is kan ze dan weer slechts erg vaag weergeven (CGVS Harmeet Kaur 29/11/2010 p.5). Daya Singh Anjaan, de woordvoerder van de Afghan Hindu-Sikh Society is haar geheel onbekend (CGVS Harmeet Kaur 29/11/2010 p.6). Van de massale uittocht der Hindoes en Sikhs uit Afghanistan aan het eind van de jaren 80 en het begin van de jaren 90 is uw vrouw evenmin op de hoogte (CGVS Harmeet Kaur 29/11/2010 p.5). Zij spreekt van een gelijdelijke, gespreide vlucht van haar geloofsgenoten. Wat deze vlucht van de Hindoes en Sikhs veroorzaakte kan ze eens te meer niet vertellen (CGVS Harmeet Kaur 29/11/2010 p.3). De bomaanslag voor de tempel van Karte Parwan in de jaren na de val van het Talibanregime is uw vrouw eveneens onbekend (CGVS Harmeet Kaur 29/11/2010 p.5,6). De kennis van u en uw vrouw van de minderheidsgemeenschap waartoe u uw hele leven behoort zou hebben, schiet op meerdere vlakken ernstig tekort. Dat u verschillende vragen die direct aansluiten bij de leefwereld van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Kabul niet of slechts foutief kan beantwoorden, schaadt aanzienlijk het geloof in uw bewering dat jullie effectief recent deel van de gemeenschap hebben uitgemaakt.

Daarnaast dient opgemerkt te werken dat uw kennis van talrijke aspecten van het dagelijkse leven in de stad waar u decennialang als winkelier zou hebben gewerkt erg beperkt blijft.. Zo beweert u dat er gevechten plaats vonden in de straten van Kabul tussen de Taliban enerzijds en de aanhangers van Karzai en de Amerikanen anderzijds die zo'n tien tot twaalf dagen aanhielden (CGVS 22/8/2011 p.2). Dat de Taliban de stad ontvluchtten zonder een gevecht te leveren voor de Noordelijke Alliantie

er aankwam, is u blijkbaar niet opgevallen. Voorts meent u dat Haji Qadir tot een jaar geleden gouverneur van Kabul was (CGVS 29/11/2010 p.9). In werkelijkheid overleed Haji Qadir in een aanslag in de straten van Kabul in 2002. Wie de gouverneur voor Haji Qadir was en wie de post bekleedde tijdens het Talibanregime is u onbekend (CGVS 29/11/2010 p.9). De naam Abdul Ahad Sahebi, de burgemeester van de stad Kabul in de periode voor u de stad ontvluchtte, komt u evenmin bekend voor (CGVS 22/8/2011 p.3). Op de open vraag naar uw kennis omtrent aanslagen in de stad Kabul kan u slechts erg vaag antwoorden (CGVS 29/11/2010 p.9). Nochtans gebeurden er de laatste jaren meerdere aanslagen in Kabul die door hun ernst of de betrokkenheid van bepaalde personen en plaatsen uit de band springen en als dusdanig in de herinnering blijven hangen. Zo is u ook de beruchte aanslag op Karzai tijdens de nationale feestdag van 2008, u ontgaan (CGVS 22/8/2011 p.4). Van de rellen die Kabul teisterden in 2006 heeft u wel gehoord, al beantwoordt u zowat alle vragen die naar de bijzonderheden van de gebeurtenis polsen verkeerdt. Foutief meent u dat de rellen uitgelokt werden door Amerikaanse bombardementen in de richting van Kandahar. Maatregelen van de overheid om de rellen in te dammen zijn u evenmin bekend (CGVS 22/8/2011 p.4). Dat de rellen ontvlamden na een dodelijk verkeersongeval met een Amerikaans konvooi in een wijk van Kabul en dat de overheid onder andere een avondklok instelde en gewapende binnen- en buitenlandse troepen inzette om de rellen het hoofd te bieden, zou u gezien de intensiteit van de rellen en de gevolgen voor de handel mogen weten. Op dezelfde wijze kan van een burger en zeker een handelaar in de hoofdstad verwacht worden dat hij weet of er een avondklok van kracht was de jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan, daar een dergelijke maatregel steeds uitgebreid gecommuniceerd wordt aan de bevolking. Dat u daar niet van op de hoogte bent schaadt het geloof in uw verklaarde verblijf in Kabul eens te meer (CGVS 22/8/2011 p.2). Ook is het opmerkelijk dat u er geen weet van heeft of Hezbi Islami nog steeds actief is in Afghanistan (CGVS 22/8/2011 p.5). Hezb-i Islami laat zich immers opmerken door haar actieve strijd tegen de huidige overheid en de buitenlandse troepen die ze onder meer door talrijke aanslagen voert (CGVS 29/11/2010 p.7; CGVS 22/8/2011 p.5). Zoals hierboven aangegeven slagen u en uw echtgenote er doorheen uw verklaringen over de prominente gebeurtenissen en het dagelijkse leven in Kabul onvoldoende in om uw verblijf in deze stad tot uw vertrek naar België aannemelijk te maken.

Voorts is het eveneens opmerkelijk dat u en uw echtgenote er niet in slagen uw persoonlijk leven in een Afghaanse context in te bouwen. Hat mag immers zeker verbazen dat uw echtgenote niet van haar geboorteplaats op de hoogte is. Ze kan zeggen dat ze in Khanabad geboren is, een plaats die volgens haar in de stad Kabul zou liggen. Daar het Commissariaat-generaal geen weet heeft van een plaats met de naam Khanabad in de stad Kabul werd uw vrouw gevraagd haar geboorteplaats te situeren. Het bleek een onmogelijke opgave. Dat wel een district van Kunduz dezelfde naam draagt, bleek geen toeval daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken de geboorteplaats van uw vrouw in dit district van Kunduz plaatst (CGVS Harmeet Kaur 29/11/2010 p.2; DVZ verklaring p.2). Dit is hoogst merkwaardig. Verder beweert u geheel foutief dat op het moment van de geboorte van uw eerste kind op 20 hamal 1380 (9 april 2000) Karzai aan de macht was. Daar het een wezenlijk verschil in levensomstandigheden uitmaakt voor de Hindoes en Sikhs in Afghanistan zou u mogen weten dat op het moment van dit sleutelmoment in uw leven de Taliban nog stevig in het zadel zat in Kabul (CGVS 29/11/2010 p.3.5). Om dezelfde reden verbaast ook uw echtgenote met de uitspraak dat ze er geen idee van heeft of haar dochter voor of na de val van het Talibanregime het levenslicht zag (CGVS Harmeet Kaur 29/11/2010 p.3).

Tenslotte dient opgemerkt dat de hierboven geformuleerde vaststellingen inzake uw verblijf in Afghanistan bevestigd worden door uw weinig overtuigende verklaringen over uw reisweg tot België. Zo beweert u dat u vanuit Pakistan het vliegtuig nam. Welke luchthaven u aandeed om het vliegtuig te nemen weet u echter niet. Ook uw bestemming kent u niet. Nochtans stelt u dat in Pakistan als officiële taal Urdu gebezigd wordt, een taal die slechts een beetje van het Punjabi verschilt, zo zegt u. Daar u beweert Punjabi te kunnen lezen en schrijven en er algemeen aangenomen kan worden dat in een internationale luchthaven zowel de plaats van vertrek als bestemming zowel mondeling als schriftelijk gecommuniceerd worden, kan er niet aangenomen worden dat u niet met deze plaatsaanduidingen in contact zou zijn gekomen (CGVS 29/11/2010 p.4). Dat u de reis tot België vanuit internationale luchthavens aflegde zonder ooit een identiteitsdocument voor te leggen is evenmin geloofwaardig. Gezien de strenge identiteitscontroles in internationale luchthavens lijkt het onmogelijk dat u de reis tot België gemaakt zou hebben zonder ooit een paspoort of zelfs maar een identiteitskaart in handen te hebben gehad, maar dat u slechts rondwandelde met een soort kaart met foto en naam om de hals (CGVS 29/11/2010 p.4). Dat u geen geloofwaardige verklaringen weet af te leggen over uw reisweg tot België doet ernstig twifelen aan zowel de manier waarop u reisde als aan het vertrekpunt van deze reis.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Integendeel u legt geen enkel recent document neer waaruit uw verklaarde verblijf uit Afghanistan blijkt. De identiteitsdocumenten dateren van begin jaren '90, hetgeen eveneens geldt voor het boekje van uw militaire dienst. De huwelijksakte is in België opgesteld en is gebaseerd op de verklaringen van getuigen die u helemaal niet of slechts in België heeft leren kennen, terwijl het huwelijk enkel in de dharamsal geregistreerd was (CGVS 29/11/2010 p.3). Het schoolrapport, het attest van de gevolgde taalopleiding en de geboorteakte betreffen uw verblijf in België en hebben geen uitstaans met uw

asielmotieven. Het krantenartikel is opgemaakt uit uw verklaringen en kan als dusdanig uw asielmotieven niet onderschrijven. Het medisch attest maakt melding van hoofdpijn en oorpijn. Deze kwalen hebben geen uitstaans met de asielaanvraag van u of uw echtgenote.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekers vragen in hoofddorde de toekenning van de vluchtelingenstatus en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.**

Waar de commissaris-generaal uit hun verklaringen meent te kunnen afleiden dat verzoekers sedert lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig zijn geweest, werpen verzoekers op dat de Commissaris-generaal echter wel in gebreke blijft aan te tonen waar zij de laatste jaren dan wel zouden verbleven hebben. Daarenboven werd hun Afghaanse nationaliteit nooit in vraag gesteld. Bovendien erkent het Commissariaat-generaal in zijn beleidsnota van september 2010 zelf dat de regio Kabul gevaarlijk is, en dat deze regio in aanmerking komt voor het verkrijgen van de subsidiaire beschermingsstatus. Volgens verzoekers is het al dan niet recent in het land van herkomst verbleven hebben geen determinerend criterium om al dan niet in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire bescherming.

Waar de commissaris-generaal besluit tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers omdat hij meent dat hun kennis over hun leefgemeenschap in Afghanistan eerder beperkt is merken verzoekers op dat de naam van de voor de Sikhs zetelende senator 'Avtar Singh' is en niet 'Autar Singh'. Bovendien betwisten verzoekers uitdrukkelijk dat de foto die aan verzoekster werd getoond de heer Avtar Singh betreft. Verzoekers verwijzen in dit verband naar een foto van de heer Avtar Singh terug te vinden op het internet en in bijlage bij hun verzoekschriften gevoegd (zie stuk 3). Verzoekers vervolgen dat verzoekster wel degelijk de vragen die werden gesteld over de heer Ravinder Singh heeft beantwoord. Zij bleef enkel in gebreke de vragen over zijn ouders te beantwoorden. Verzoekers werpen verder op dat verzoekster tijdens het gehoor werd gevraagd of zij de heer 'Diyan Ajan, Diyan Ajan Singh' kende, terwijl hij 'Daya Singh Anjaan' heet, een naam die verzoekster wel degelijk bekend is. Verzoekers ontkennen dat verzoekster heeft verklaard dat haar geboorteplaats binnen het district Kabul gelegen is. Verzoekster verklaarde tijdens het gehoor dat zij geboren werd in Khanabad, een stad 'zoals' Kabul. Verzoekers werpen tenslotte op dat verzoeker de heer Haji Qadir verwarde met zijn broer Haji Din Mohmad. Een verwarring die, gelet op de verwantschap tussen beide heren en de op elkaar gelijkende namen, allermindst vreemd is. Bijgevolg dient volgens verzoekers vastgesteld te worden dat de gebrekkige kennis die hen wordt verweten in feite niet zo gebrekkig is als door de Commissaris-generaal wordt voorgesteld. Een groot deel van de vaststellingen van de beperkte kennis in hun hoofde is volgens verzoekers te wijten aan foutieve gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zelf.

Volgens verzoekers houdt de commissaris-generaal er geen rekening mee dat de zogenaamde gebrekkige kennis die hij hen verwijt eveneens te wijten kan zijn aan andere factoren. Zo kan de verweten beperkte kennis in hun hoofde te wijten zijn aan het feit dat een gehoor op het Commissariaat-generaal enorm veel stress met zich meebrengt voor de asielzoeker, waardoor het niet altijd even gemakkelijk is om zich te concentreren, dat verzoekers als etnische minderheid niet kan worden verweten dat zij niet tot in de details op de hoogte zijn van de politieke en actuele gebeurtenissen in Afghanistan, dat de toegang tot informatie in hun land van herkomst veel beperkter, vaak ook eenzijdig en subjectief is, verzoekers tot een etnische en religieuze minderheid behoren die de laatste jaren sterk is afgenomen, waardoor zij meer en meer geïsoleerd zijn geraakt van de rest van de maatschappij; en verzoekers de laatste jaren onafgebroken in een oorlogssituatie hebben geleefd. Verzoekers besluiten dat de kennis die van hen wordt verwacht veel gedetailleerder is dan de kennis die men in hoofde van een modale burger mag of kan verwachten.

### **2.2. De asielaanvragen van verzoekers werden door de commissaris-generaal afgewezen omdat zij, gelet op hun beperkte en foutieve kennis over Afghanistan in het algemeen en Kabul in het bijzonder, in het geheel niet aannemelijk hebben kunnen maken dat zij tot aan hun beweerd vertrek in november 2009 in Kabul hebben verbleven.**

Waar verzoekers betwisten dat de foto die hen werd voorgelegd tijdens het gehoorverslag van Avtar Singh zou zijn; dat verzoekster beweert enkel in gebreke te zijn gebleven met betrekking tot de vragen van de ouders van Ravinder Singh en zij ontkennen dat verzoekster heeft verklaard dat haar

geboorteplaats binnen het district Kabul gelegen is, merkt de Raad op dat dit geen afbreuk doet aan de overige vaststellingen uit de bestreden beslissing. Verzoekers konden immers op tal van vragen helemaal niet dan wel foutief antwoorden. Zo blijkt onder meer dat (i) verzoeker verkeerdelijk verklaarde dat alle crematies van overledenen uit zijn gemeenschap in Kabul stad konden plaatsvinden; (ii) verzoeker een verkeerd beeld schetste over de mogelijkheid voor Hindoes en Sikhs om naar school te gaan in Kabul stad en in strijd met de werkelijkheid verklaarde dat er enkel in het Punjabi werd onderwezen; (iii) de gouverneur van Kabul en de burgemeester van Kabul stad verzoeker onbekend waren; (iv) verzoeker zich geen specifieke aanslagen in de stad Kabul kon herinneren; (v) verzoeker niet kon aangeven of er al dan niet een avondklok van kracht was gedurende de jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan; (vi) verzoeker evenmin weet of Hezb-i-Islami nog actief is in Afghanistan; (vii) verzoekster geen weet heeft van de massale uittocht van Hindoes en Sikhs uit Afghanistan eind jaren '80 – begin jaren '90 en evenmin kon verduidelijken wat deze uittocht veroorzaakte; (viii) de bomaanslag voor de tempel van Karte Parwan in de jaren na de val van het Talibanregime verzoekster onbekend is; (ix) verzoekster niet weet of haar dochter voor of na de val van het Talibanregime geboren is en verzoeker geheel foutief beweert dat de geboorte van zijn eerste kind (9 april 2000) plaats had op een ogenblik dat Karzai aan de macht was. Deze vaststellingen worden door verzoekers niet betwist zodat deze onverminderd overeind blijven.

Bovendien kan worden vastgesteld, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren in hun verzoekschrift, dat uit het gehoorverslag van verzoekster duidelijk blijkt dat verzoekster géén informatie kon geven over Ravinder Singh, behalve dat hij een '*belangrijk iemand van de dharamsal*' is (gehoorverslag, 29 november 2010, 5). Ook de opmerking van verzoekers dat verzoekster zou hebben verklaard dat zij geboren werd in Khanabad, een stad 'zoals' Kabul, mist feitelijke grondslag. Uit de gehoorverslagen van verzoekster blijkt immers dat verzoekster wel degelijk heeft vermeld dat zij geboren werd in Khanabad, gelegen in Kabul stad (gehoorverslag 29 november 2010, 2 en gehoorverslag, 22 augustus 2011, 1-2).

Uit het in hoofde van verzoekers aangetoonde gebrek aan kennis van de hindoe- en sikhgemeenschap in Kabul, over prominente gebeurtenissen en het dagelijkse leven in Kabul kon de commissaris-generaal in alle redelijkheid besluiten dat verzoekers niet het bewijs leverden van hun beweerde afkomst. Verzoekers verwijzen naar stress als mogelijke verklaring voor hun gebrekkige kennis, hetgeen niet volstaat. Elk gehoorgesprek brengt immers stress en emoties met zich mee, en blijkens de verweernota wordt hiermee door de interviewer rekening gehouden. Uit het gehoorverslag blijkt bovendien niet dat stress verzoekers verhinderd zou hebben te antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met hun directe en persoonlijke leefwereld. Het is evenmin onredelijk te verwachten dat verzoekers enkele vragen omtrent recente gebeurtenissen kunnen beantwoorden. Ook het feit dat men geïsoleerd leefde doet hieraan geen afbreuk. Hoe dan ook, verklaarde verzoeker zelf dat hij decennialang een textielwinkel zou hebben opengehouden zodat bezwaarlijk kan worden gesteld dat hij en zijn gezin geïsoleerd leefden. Aangezien zij hun verblijf in Kabul tot november 2009 niet aannemelijk hebben kunnen maken, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan hun asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Zoals de bestreden beslissing tenslotte terecht stelt, is de vaststelling dat verzoekers niet recent uit Afghanistan afkomstig zijn op zich geen reden om hen het statuut van subsidiaire bescherming te ontfangen. Overeenkomstig paragraaf 205 van het UNHCR "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*" is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden, opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Door het feit dat verzoekers als asielzoekers geen reëel beeld bieden op hun verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhinderen zij de Belgische overheden hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, immers niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoekers maken zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over hun beweerd verblijf in Kabul tot 2009 zodat er geen duidelijkheid is over hun feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia

leven miljoenen Afghanen immers buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in buurland Iran of Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Los hiervan is ook het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER